

HAŞR BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (2)

(...dünden devam)

Biraz daha ayrntı

Bilinç kaynağı olan, fiziksel gözle görülmeyen ruh, madde ile görünür. Soyut ruh, maddî gözle görülmez. Ruhaniyetin galip olduğu varlıklar da maddî gözle görülmezler. Bundan dolayı melekler ve cinler, gözle görülmezler. Gözle görülmeyenlerinden dolayı ruhânî varlıklara, gözden saklı, gizli anlamında *cinn* denmiştir.

Rûh da yaratılmıştır:

Bütün peygamberler, ruhların yaratılmış olduğunu söylemişlerdir. Yaratıcı, yalnız yüce Allah'tır.

Âyetlerin belirttiğine göre *“Allah sizin ve önceki atalarımızın Rabbidir.”* (Sâffât: 56/126)

Allah'ın rablığı, yalnız bedenimize değil, beden ve rûh bütünlüğümüzedir. Çünkü insanı oluşturan bu ikisidir. Eğer Allah, ruhun rabbi olmasa, bedenimiz yaratılmış, ruhumuz yaratıcı olur ki bu batıdır. Naslar, meleklerin yaratıldığını söylüyor. Melekler bedensiz, fakat cisimlenmiş soyut ruhlardır. İnsana rûh üfleyen melek yaratılmış olunca, onun üflemesiyle oluşan insan ruhu da elbette yaratılmış olur (Kitâbu'r-rûh: s. 177-182)

İlk mutasavvıflar, ruhun yaratıldığı hususunda ittifak halinde idiler. Fakat sonradan ruhun kıdemini iddia edenler olmuştur. Vahdet-i Vücutçu görüş, ruhu ikiye ayırmıştır: Allah'ın ruhu, Âdem'in ruhu. Allah'ın ruhu kadîmdir. Fakat bu ruh, Allah'tan Âdem'e üflenince yaratılmış olur. Bu görüşe göre ruh aslında Allah'ındır, O'ndan feyz ederek Âdem'e geçmiştir. Bu feyiz dolayısıyla Âdem'in ruhu yaratılmış ise de aslı itibariyle ruh mahlûk değildir (

Abdu'l-Kerîm Cîlî, el-İnsanu'l-Kâmil: 2/13-14)

Ruhun mahlûk olduğu, ilk büyük sûfîlerin görüşü ise de ruhun bedenle beraber öldüğü öyle değildir. Ruhun ölmesi, şer'î naslara ve modern ilme aykırı düşmektedir. **Ruhun ölmediği ilmen de ispat edilmektedir.**

Hz. Peygamber'in:

"Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur."

(

Tirmizî, Kıyâme: 21)

hadîsi de ruhun ölmediğini gösterir. İnsan

, bedeninden ayrılan ruh böyle bir cennet veya cehennem hayâtı yaşayacağına göre muhakkak ki bedeniyle yaşamayacaktır. Beden ölmüştür, hattâ dağılmış, aslı olan toprağa dönüşmüştür.

Kıyâmete kadar lâyık olduğu hayâtı yaşayacak olan ruhtur.

O halde ruhun ezelî olduğu kabul edilemeyeceği gibi bedenle beraber öleceği görüşü de kabul edilemez. Vâkı'a Sûresi'nin 83-95'nci âyetlerinden, ölen kişinin cânının Allah'a gideceği, iyi rûhun cennete, kötü rûhun, cehenneme gireceği anlaşılmaktadır. En doğrusu Vâsıtî'nin dediği gibi ruh, Allah'ın latîf bir yaratığıdır. Bedenden sonra yaşar, kıyamette cesetlere girerek haşrolunur.

(devamı yarın..)